

Im Wartsaal vom Himmel

(-Dur) (st.Jodel)

1.) Im Wartsaal vor em Himmel

stahd es Burebüebli still und hebt de Kopf, wird bleich und rot. Weiss nid was s'öll und will. Da gaht die goldig Himmelstüür mit beidne Flügel uf de Petrus schlarpet müed deher und s'Büebli macht e Schnuuf; und s'Büebli macht e Schnuuf.

2.) «Hopp ine jetz! Was luegsch

mich a?» Weisch, s'isch mer ned rächt drum. Wenn ich bi dier nid Jodle cha, denn cher ich z'Leid grad um!» Da lacht de Petrus: «Grad uf dich hends passt scho ewig lang. S'Schönscht vo de Himmelmelodie isch doch dy Jodelgsang; isch doch dy Jodelgsang.»

3.) Im Himmel chönd's ja s'Jodle

au, e paar stönd nöcher zue. Und wend dem, wo so singe cha, au ihri Ehr atue. Si fangid mit Begleite a und dänkid: «Wundervoll! Jetzt isch üs alte Jodler au im Himmel obe wohl; im Himmel obe wohl!